

Studiecirkelforedrag nr.10-1940
Utgitt ved NS Presse og
Propagandakontor.

110700

Gjennem liberalisme og marxisme til den
NASJONALE SOCIALISME.

FRIHET - LIKHET - BRORSKAP var det fengende slagord som for 150 år siden gikk over Europa og verden som en fanfare. Stenderstaten med dens mange innskrenkninger ble knust i den franske revolusjons stormer og en ny tid brøt inn over Europa. LIBERALISMENS tidsepoke var innledet.

Men FRIHETEN ble til en frihet uten ansvar, en tøylesløs frihet til å utbytte menneskene - en frihet også for alle ødeleggende krefter.- Det ble en alles kamp mot alle. Menneskene kom under jungelens lov - hvor den hensynsløse og brutale nødvendigvis måtte seire.

Derved ble også LIKHETEN en illusjon. De svake ble prisgitt dem som hadde overtaket i samfundet, og BRORSKAPET ble heller aldrig annet enn et vakkert slagord.

Liberalismen bygget på individenes frie utfoldelse, uten hensyn til samfundet og fellesskapet. Det ble den rendyrkede egennytte.

At denne store individuelle frihet, som menneskene ennå ikke er modne for, førte til store fremskritt på mange måter, er noe alle må erkjenne. Men fordi denne samfundsform ble en alles kamp mot alle, var det ikke mulig for menneskene for alvor å nyttiggjøre sig tidens store oppfinnelser,- vitenskapens store nyerobringer,- alle store tekniske fremskritt. Verden gikk gjennom liberalismen mot kaos, oppløsning og selvfor-
tæring.

Denne store frihet til å forfølge de rendyrkede egoistiske mål - hvormennesket ble betraktet som en v a r e man skulle kjøpe billigst

mulig og som man skulle profitere mest mulig av uten menneskelige hensyn - måtte naturnødvendig føre til at de svake i samfundet etterhvert sluttet sig sammen for å forsvare sine livsinteresser mot de mektige. Arbeiderne begynte å organisere sig i årene etter 1800-tallet.

De første fagorganisasjoner oppstod i England og Amerika . Disse organisasjoner var rent faglige og beskjeftiget sig med lønsspørsmål, arbeidstid, barns arbeide i fabrikkene o.s.v. De var ikke revolusjonære i den forstand at de gikk inn for et nytt samfundssystem.

I 1848 utkom imidlertid DET KOMMUNISTISKE MANIFEST av den tyske jøde og kapitalistsøn Karl M a r x . Og dermed kom klassekampen inn i arbeiderreisningen. Hele samfundet skulle omformes , en ny klasse skulle, som i sin tid tredjestanden efter den franske revolusjon - kaste sig opp til herrer i samfundet og statskapitalismen skulle avløse privatkapitalismen,- som vi senere skal se et ledd i jødernes verdensplan.

Arbeiderne fikk lære å sette k l a s s e n over folket og den internasjonale proletarrepublikk foran fedrelandet. De fikk vite at de hadde større interesser felles med kinesere, negre, grekere, franskmenn og tyskere enn med sitt eget folk, at proletarer over hele verden måtte forene sig. De fikk vite at fedrelandet var noe som tilhørte de rike, at arbeiderne ikke hadde noe fedreland, at d e r e s fedreland var den internasjonale kommunistrepublikk. De fikk vite at religion og moral er noe de rike har funnet på for å holde arbeiderne nede, at fedrelandskjærligheten bare er noe som rustningskapitalen benytter sig av for å lage kriger og tjene penger på menneskenes ulykker. De fikk vite at verdensrevolusjonens røde blodbanner var d e r e s flagg, og at den jødiske borgerkrigshymne Internasjonalen var d e r e s fedrelandssang. At hele menneskehetens historie utelukkende var en kamp om de materielle goder, aldrig om i d e e r og å n d e l i g e verdier. Og først og fremst at social rettferd bare kunne oppnåes ved AVSKAFFELSE AV EIENDOMSRETTEN.

Den marxistiske klassekamplære er en uopphørlig appell til menneskets dårligste instinkter til hat, misunnelse, utskielser og hevnfølelse. Og når den appellerer til de gode egenskaper - til solidaritet og samhold, gjelder det alltid klassen, aldrig f o l k e t eller nasjonen. Klassekamp-læren - som også de to arbeiderpartier i vårt land bygger på - forutsetter en uforsonlig kamp mellom kapital og arbeid, mellom de besittende og ikke besittende, inntil oppgjørets dag kommer. Det vil si det vepnete oppgjør mellom klassene - BORGERKRIGEN - hvorav skal oppstå det kommunistiske (marxistiske)samfund, slik som det fremgår av Det kommunistiske Manifest.

I snart hundre år har denne hatets lære forgiftet alle lands arbeiderbevegelser, - og underminert samfundene.

Først den oppløsende liberalisme som banebryter, - og derefter klassekampens fryktelige herjinger har ført verden ut i den tilstand av kaos og selvoppgivelse vi nu ser for våre øine.

B a k dette ødeleggelsesverk, bak denne "socialisme" står så merkelig det kanskje kan høres ut for den som ennå ikke kjenner den virkelige sammenheng, den internasjonale jødedom, den internasjonale finanskapital og det internasjonale frimureri.

Men det er ikke så merkelig som man skulle tro. For hvad betyr nemlig "avskaffelse av eiendomsretten?"-----

Eiendom er selvfølgelig ikke noe som kan "avskaffes" - den er jo der fremdeles også i et kommunistisk samfund. At eiendomsretten er avskaffet betyr bare at all eiendom og alle produksjonsmidler overføres til staten og forvaltes av de politiske ledere. Og lederne i et kommunistisk samfund det blir i første rekke jødene, slik som i Sovjet-Unionen.

For enkelthets skyld skal vi her ta med et brev, som i sin tid ble skrevet av en jøde, Baruch L e v y til Karl Marx, da det i et nøtteskal illustrerer hele dette fryktelige spill om menneskenes skjebne :

"Det jødiske folk vil som helhet være sin egen Messias. Det vil oppnå sitt herredømme over verden ved raseblanding mellom a n d r e folk, ved opphevelse av landegrensene, ved ødeleggelse av monarkiet, som er individualismens støtte, og ved opprettelse av verdensrepublikk, i hvilken jødene vil inneha de borgerlige rettigheter.

"I den nye verdensordning vil Israels sønner som er spredt over hele verden, bringe arbeidermassene under sin ledelse. Styret over de forskjellige folk som skal danne verdensrepublikken, vil ved proletariatets seier uten særlig vanskelighet falle i hendene på jødene. Privateiendommen vil da gjennom de jødiske makthavere bli avskaffet og all eiendom tilfalle staten og forvaltes av de jødiske herskere.

"Således vil forjettelsen i Talmud skje fyldest og jødene, når Messias' tid er inne, komme i besiddelse av makten over all jordens eiendom."

Jødene betrakter sig som "Guds ærste eiendomsfolk og de mener sig berettiget til å besitte all jordens eiendom. Jødene er dessuten bærere av den MATERIALISTISKE VERDENSANSKUELSE; av den rendyrkede materialisme som ser på mennesket som et vesen uten sjel, utelukkende drevet fram av materielle begjær og ønsker. Gullkalven er Gud.

Der er - parallellt med den almindeligepolitiske agitasjon - også drevet en åndelig oppløsningsvirksomhet, som er uten sidestykke i menneskenes historie.

Gjennom liberalismen og dens følgesvann marxismen har vi opplevet en skjebnesvanger omvurdering av alle åndelige verdier - et sedernes forfall som har hatt katastrofale følger for vår verden. Alle nordiske moral- og æresbegreper er blitt forhånet og trukket i støvet, Istedet har vi fått gudløshet, sjelelig rotløshet, pessimisme, hemningsløshet, selvgivelse, uvilje til å ta personlig ansvar, seksuell "frigjørelse" og en n y moral som ikke har noe med moral å bestille, men er rendyrket umoral. Marxismen appellerer til underverdenen i menneskesamfundene, og til underverdenen i menneskesinnene. Den går fram på linjen for den minste motstand, men når det gjelder å s k a p e og b y g g e o p p har menneskeheten alltid måttet følge linjen for den største motstand. Bare gjennom trengsler, vanskeligheter og lidelser er kulturen oppstått.

Både på det åndelige og materielle område er verden gått med stormskritt mot avgrunnen. Vi ser samfundene herjet av klassekamp, oppløst av partisplid og lammet av innre svekkelse. Det er liberalismens og marxismens vei.

Det første offer for Karl Marx' plan om VERDENSREVOLUSJON ble det tilbakeliggende russiske kjeperike. Et ledd i denne plan er det også at de såkallte imperialistiske kriger må omdannes til borgerkrig. Det var nettopp det som skjedde under bolsjevikrevolusjonen i 1917. Svekket av krigens nederlag ble zarherredømmet styrtet og erstattet med en såkallt socialdemokratisk regjering under ledelse av halvjøden Kerenski, - som igjen ble styrtet av den første sovjetregjering under ledelse av halvjøden L e n i n.

Efterhvert ble sovjet-dikaturet etablert over hele dette veldige rike, og de livegne som før hadde slaved for godseierne, måtte nu slave for den jødiske herskerklyk. 150 millioner vergeløse arbeidere og bønder under en allmektig, ubarmhjertig stat, ledet av et folk som fra før var besatt av et glødende hat til alt russisk.

Og denne "arbeidernes og bøndernes" revolusjon ble finansiert av den jødiske storfinans i Wall street - hvilket der foreligger tallrike beviser for.

VERDENSREVOLUSJONENS TÅTE ble mist. Lenin erobret en sjettedpart av jordkloden for kommunismen. Det ble Stalins mål å erobre de øvrige fem sjettedparter, et mål som aldri er oppgitt, uansett hvad som er skjedd senere.

Allerede dengang var det folk som forstod den fryktelige trussel mot civilisasjonen som kommunismens seier i Russland betød. Således sendte den engelske snedemann i Moskva, mr. F i n d l a y i 1918 et telegram til Underhuset,- hvorav gjengis :

"Faren er så stor at jeg anser det for min plikt å henlede den britiske regjering og alle øvrige regjeringers oppmerksomhet på den kjensgjerning, "at hvis der ikke uoppholdelig gjøres ende på bolsjevismen i Russland, er "hele verdens civilisasjon truet
"Jeg tror at bolsjevismens øieblikkelige undertrykkelse er av den aller- "største viktighet for hele verden, ennu større enn avslutningen av den "ennu herjende krig. Hvis ikke bolsjevismen, som ovenfor nevnt, kveles i "fødselen, vil den av sig selv i den ene eller annen form, bre sig over "Europa, da bolsjevismen er organisert og ledes av j ø d e r som ikke "er bunnet til noen nasjon,- og som ser det som sin eneste oppgave deri- "gjennem å ødelogge tingenes bestående orden til sin egen fordel. Den ene-

"ste mulighet for å avvende denne fare, er en felles aksjon av alle makter..."

Men advarslen ble ikke hørt.

ooo 000 ooo

Bolsjevismens herjinger over verden i disse mere enn tyve år har kostet mange flere menneskeliv enn hele verdenskrigens 10 millioner fallne. Og kjensgjerningene om dens ødeleggelser er holdt skjult for den store masse. Dette har latt sig gjøre fordi det er jødene som står bak dette system og fordi det er jødene som - takket være sine enorme pengemidler - hersker verdenspressen og hele verdenspropagandaen. Verden har ikke fått vite det forferdelige som skjer bak Sovjetveldets sperrede grenser, at det kommunistiske eksperiment de første tyve år kostet omkring 30 - tredve - millioner menneskeliv og navnløse ulykker. Folkets store masser er med hensikt holdt i uvitenhet om omfanget og antallet av de røde opprørsforsøk, revolusjoner, myrderier og plyndringer i "socialismens" navn - som uten opphør har funnet sted i alle deler av verden, planlagt og organisert fra en og samme central : det jødiske terrorregime i Kreml. Hvor mange vet at forsøket på å innføre bolsjevismen i Finland i 1919 kostet 20.000 menneskeliv - og hvem vet hvad det skal koste neste gang ? Hvor mange vet at det samme eksperiment i Mexico kostet 20.000 menneskeliv ? At forsøket på å innføre bolsjevismen i Kina har kostet mere enn fem millioner menneskeliv ? I Spania over en million - hvert tyvende menneske ?

Slik ser "de gode gamle tider" ut i virkeligheten.- Dette er det lovpriste "demokratiet" som mange fremdeles ønsker tilbake, og for å redde dette "demokrati" skulle hele verden kastes ut i en ny krig, og kanskje med derav følgende revolusjoner og borgerkrig over hele Europa.

ooo 000 ooo

Men samtidig med at den gamle tid gikk inn i sin siste og mest kritiske fase, begynte de nasjonale og skapende krefter i folkene å reise sig til motverge.

Således i Italia som var på randen av borgerkrig og modent for bolsjevismen, da Benito Mussolini grep tøylen.-

Med fascistenes marsj mot Rom innledes den nye tid i Europa.

Og etterhvert oppstår nasjonale reisninger i en rekke land. Først og fremst i Tyskland, hvor Adolf Hitler omtrent på samme tid begynte sitt gigantiske gjenreisningsverk i det tyske folk. Med seks fanatiske medkjempere ved sin side gikk han til den oppgave som man skulle tro var umulig : å gjenreise det sønderslitte, beseirede Tyskland fra fornedrelse, selvpoppivelse og moralødeleggelse,- å redde det fra den bolsjevikiske pest, og fra den internasjonale kapitals utplyndring - for å avskaffe arbeidsløsheten, for å gjenreise respekten for de nordiske idealer i det tyske folk.

13 års uavbrutt og kompromisløs kamp bragte nasjonalsocialismen fram til seier i Tyskland i 1933,- og forhindret verdensbolsjevismens gjennombrudd i Mellemeuropa og knekket den internasjonale jødedoms makt i Tyskland.

Men etter at jødenes makt var brutt og bolsjevismen beseiret i n n e n f o r Tysklands grenser, samlet den internasjonale jødedom med alle dens kampforbund og hjelpeorganisasjoner sig til kamp for å knekke Tyskland utenfra. Det var ikke det engelske folk og det franske folk som 3.september 1939 erklarte det anti-jødiske Tyskland krig. Det var den internasjonale jødedom som erklarte nasjonalsocialismen krig. Det vi opplever er jødenes hevnmot de stater og det system som har brutt deres makt.

Men nu er det den høire fløi av jødedommen - finansjødedommen - som har tatt ledelsen. Og den internasjonale jødedom - og dens tjenere - kunne drive Europa ut i krig fordi jødene fullstendig behersker de store finansdemokratier : England, U.S.A. og delvis ennå Frankrike. Nå er det ikke "socialismen" men d e m o k r a t i e t som skal redde verden. Under demokratiets fane lokket de også de små møitrale stater inn i sitt spill og ut i fordervelsen.

Selv om det kan være vanskelig for mange å forstå og se sammenhengen i dette fryktelige spill, er der dog e n ting som er greit og lettfattelig for alle :

På den ene side i kampen står de nye nasjonale stater som har fridd sig fra bolsjevisme og jødevelde,- og denasjonale reisninger i alle land som har tatt kampen opp imot disse krefter.

På den annen side de stater hvor jødene ennå har makten. Sovjet Unionen og marxismen er foreløbig kommet i bakgrunnen. Men der er all grunn til å se opp for den fryktelige trussel som ligger i de jødiske planer i Amerika om å boikotte Europa for varer - selv om dette skal bli vanskelig å gjennomføre, fordi det rammer Amerika selv. Ikke desto mindre vil emigrant- og Wallstreet-jødene sammen med jødene i Europa gjøre sitt ytterste for å skape hungersnød i vår verdensdel. I et Europa herjet av sult og arbeidsløshet håper de at bolsjevismen vil oppstå igjen, at de nye nasjonale stater skal bryte sammen. Når den nakne nød herjer blir folk desperate og modne for enhver galskap. Og denne forbryterske spekulasjon understøttes av den norske ulovlige emigrantregjering i London, som bl.a. ved sin samvittighetsløse oppfordring til hamstring i Norge bevisst skaper nød og vanskeligheter i vårt land - for å tjene sine arbeidsgivere - plutokratene i England og den internasjonale jødedom. For det er da vel ingen som tror at de gjør dette for Norges skyld ?

Mot dette forferdelige stormangrep på vår kultur og civilisasjon nytter det ikke med "demokrati", liberalisme og borgerlig unnfalleshhet.

Bare de som forstår problemet i hele dets omfang vil kunne være istand til å løse det. Det er e n mann i vårt land som har forstått og forutsagt denne utvikling. I 10 år har Vidkun Quisling ropt sitt varsko til det norske folk, men forgjeves.

Allerede under inntrykket av bolsjevikrevolusjonen i Russland som Q u i s l i n g kom midt opp i - begynte han for alvor å beskjeftige sig med den altoverskyggende kamp mellom kapital og arbeid. Med sin

dype interesse for sosiale problemer forstod han, at det borgerlige samfund ikke hadde noen mulighet for å stå imot,- ennå mindre å beseire den fremstormende bolsjevisme og de krefter som står bak den.

Under trykket av de veldige omveltninger i Russland utarbeidet Quisling allerede i 1918 grunnlinjene i det som senere ble NASJONAL SAMLING' program. Når dette kunne skje omtrent samtidig med at Mussolini forberedte marsjen mot Rom og Hitler begynte kampen i Tyskland, viser det at den nasjonale sosialisme ligger i selve utviklingen. Det er ingen grunn til å tro at det ene program må være en kopi av det annet. Det er selve den nye tid som innvarsles, og de menneskelige genier er alltid de første som griper og forstår det som må komme.

Å overvinne virkningene av den liberalistisk-marxistiske utglidning - den falske lære om klassekamp, gudløs materialisme og hensynsløs egen nytte, kan bare skje ved å forkynne e n n y i d e som er sterkere enn denne :

FOLKEFELLESSKAPETS og SAMARBEIDETS ide.

Istedetfor klassekampens evangelium må vi sette ideen om den NASJONALE SOLIDARITET, istedetfor den internasjonale proletarrepublik ideen om den NASJONALE ARBEIDSSSTAT, istedetfor den internasjonale marxisme, den NASJONALE SOCIALISME. Man må erstatte den gamle frihet til privatkapitalistisk utbytning med frihet under ansvar. Eiendomsretten skal ikke avskaffes men gis et annet innhold. Eiendomsretten må få en sosial funksjon, d.v.s. at der følger bestemte forpliktelser med å eie noe, forpliktelser og ansvar overfor land og folk og overfor de i bedriften ansatte arbeidere og funksjonærer. Istedetfor å gjøre alle til proletarer, eiendomsløse - må vårt mål være at a l l e skal komme til å eie noe, at enhver nordmann skal ha et skikkelig hjem og menneskelige kår.

Det borgerlige samfunds grunnonde - klassekampen må avskaffes. Det er også fprutsetningen for at arbeidsløsheten kan opphøre. Ingen av de

demokratiske stater har maktet å løse arbeidsledighetsproblemet, og det lar sig heller ikke gjøre med de gamle systemer.

Å avskaffe klassekampen kan imidlertid ikke skje ved, som så mange har trodd, bare å appellere til fornuften og fordragelighet. Ennå mindre ved å avskaffe arbeidernes organisasjoner, eller ved å danne en borgerlig front mot marxismen, som det har vært forsøkt i vårt samfund.

Den første forutsetning - og grunnlaget - for forsoning mellom klassene må være en omorganisering av hele næringslivet ved at man forlater selve klassekampprinsippet, som alle de partipolitiske partier i Norge har godkjent med Arbeidsgiverforeningen og lockoutmidlet på den ene side, og fagorganisasjonen med streikemidlet på den annen. Det er denne horisontale, klassebetonte inndeling av næringslivet som må oppgis. Den må erstattes med en nyordning basert på samarbeide - en vertikal organisering, slik at arbeidere, funksjonærer og arbeidsgivere innenfor hver bedrift og hver bransje organiseres sammen. Både arbeidsgiverne og lønsmottagerne må få forståelse av at de alle er avhengige av, og har felles interesser i den samme bedrift.

Et slikt organisert samarbeide er forutsetningen for at vi en gang kan komme dit hen at vi alle føler oss som n o r d m e n n, som et folk som arbeider mot et felles mål: vårt fedrelands nasjonale gjenreisning og oppbygning.

For å hindre at arbeiderne pånytt skal bli prisgitt den liberal-kapitalistiske utbytning - og for å hindre at bedriftene igjen skal være prisgitt en tilfeldig maktklikk i Folkets Hus - må skapes en

arbeidets lov

som skal fastsette såvel lønsmotagernes som arbeidsgivernes rettigheter og plikter, deres innbyrdes samarbeide, og bestemme hvorledes interesse-

tvister i arbeidslivet skal avgjøres på fredelig vis.

Vi må få en ~~MODERNE~~ STATSFORM som bygger på det NASJONALE prinsipp, ikke på internasjonalismen. Hele nasjonens kultur og næringsliv må organiseres på faglig basis - i et kultur- og næringsting - tilsammen et riksting som skal erstatte det gamle storting. - Dette er også den eneste vei til å få slutt på den landsødeleggende partipolitikk, som setter hensynet til partiet foran landets interesser.

Forutsetningen for at hensynet til land og folk igjen kan komme i første rekke er :

t vi bryter med det gamle system

at vi for alltid setter ut av spillet de folk som har ført vårt land ut i u-lykken

at vi går inn for en nyordning i pakt med tidens krav

at vi lar den mann overta statens tøiler, som med sin store forutseenhet og uegennytte har ført en utrettelig kamp for det norske folks frihet.

Alt dette er forutsetningen for at Norge kan komme gjennom denne omveltningens og nyskapningens tid som et fritt og selvstendig land, og få den plass i det nye Europa som gjør det mulig å utnytte de store og rike muligheter som vi har i våre skoger og fosser, i fjellet, i jorden og på havet og i det gode norske folkemateriell.

En gammel verden og et nytt system går under i krigens ragnarokk en ny orden fødes. Også det demokratisk-marxistiske Norge går over i historien.

N o r d m e n n !

Forstå at den eneste mulige vei til å gjenvinne vår selvstendighet er å gjøre den nasjonale bevegelse sterk!

Slutt derfor opp om Quislings nasjonale reisning !

Still dig til tjeneste i det nasjonale gjenreisningsverk !

Med Quisling for det nye Norge !

Studiecirkelforedrag nr.10-1940
Utgitt ved NS Presse og
Propagandakontor.

Gjennom liberalisme og marxisme til den
NASJONALE SOCIALISME.

FRIHET - LIKHET - BRORSKAP var det fengende slagord som for 150 år siden gikk over Europa og verden som en fanfare. Stenderstaten med dens mange innskrenkninger ble knust i den franske revolusjons stormer og en ny tid brøt inn over Europa. LIBERALISMENS tidsepoke var innledet.

Men FRIHETEN ble til en frihet uten ansvar, en tøilesløs frihet til å utbytte menneskene - en frihet også for alle ødeleggende krefter.- Det ble en alles kamp mot alle. Menneskene kom under jungelens lov - hvor den hensynsløse og brutale nødvendigvis måtte seire.

Derved ble også LIKHETEN en illusjon. De svake ble prisgitt dem som hadde overtaket i samfundet, og BRORSKAPET ble heller aldri annet enn et vakkert slagord.

Liberalismen bygget på individenes frie utfoldelse, uten hensyn til samfundet og fellesskapet. Det ble den rendyrkede egennytte.

At denne store individuelle frihet, som menneskene ennå ikke er modne for, førte til store fremskritt på mange måter, er noe alle må erkjenne. Men fordi denne samfundsform ble en alles kamp mot alle, var det ikke mulig for menneskene for alvor å nyttiggjøre sig tidens store oppfinnelser,- vitenskapens store nyerobringer,- alle store tekniske fremskritt. Verden gikk gjennom liberalismen mot kaos, oppløsning og selvfor-
tæring.

Denne store frihet til å forfølge de rendyrkede egoistiske mål - hvormennesket ble betraktet som en v a r e man skulle kjøpe billigst

mulig og som man skulle profitere mest mulig av uten menneskelige hensyn - måtte naturnødvendig føre til at de svake i samfundet etterhvert sluttet sig sammen for å forsvare sine livsinteresser mot de mektige.
Arbeiderne begynte å organisere sig i årene etter 1800-tallet.

De første fagorganisasjoner oppstod i England og Amerika . Disse organisasjoner var rent faglige og beskjeftiget sig med lønsspørsmål, arbeidstid, barns arbeide i fabrikkene o.s.v. De var ikke revolusjonære i den forstand at de gikk inn for et nytt samfundssystem.

I 1848 utkom imidlertid DET KOMMUNISTISKE MANIFEST av den tyske jøde og kapitalistsøn Karl M a r x . Og dermed kom klassekampen inn i arbeiderreisningen. Hele samfundet skulle omformes , en ny klasse skulle, som i sin tid tredjestanden etter den franske revolusjon - kaste sig opp til herrer i samfundet og statskapitalismen skulle avløse privatkapitalismen,- som vi senere skal se et ledd i jødernes verdensplan.

Arbeiderne fikk lære å sette k l a s s e n over folket og den internasjonale proletarrepublikk foran fedrelandet. De fikk vite at de hadde større interesser felles med kinesere, negre, grekere, franskmenn og tyskere enn med sitt eget folk, at proletarer over hele verden måtte forene sig. De fikk vite at fedrelandet var noe som tilhørte de rike, at arbeiderne ikke hadde noe fedreland, at d e r e s fedreland var den internasjonale kommunistrepublikk. De fikk vite at religion og moral er noe de rike har funnet på for å holde arbeiderne nede, at fedrelandskjærligheten bare er noe som rustningskapitalen benytter sig av for å lage kriger og tjene penger på menneskenes ulykker. De fikk vite at verdensrevolusjonens røde blodbanner var d e r e s flagg, og at den jødiske borgerkrigshymne Internasjonalen var d e r e s fedrelandssang. At hele menneskehetens historie utelukkende var en kamp om de materielle goder, aldrig om i d e e r og å n d e l i g e verdier. Og først og fremst at social rettferd bare kunne oppnåes ved AVSKAFFELSE AV EIENDOMSRETTEN.

Den marxistiske klassekamp lære er en uopphørlig appell til menneskets dårligste instinkter til hat, misunnelse, utskielser og hevnfølelse. Og når den appellerer til de gode egenskaper - til solidaritet og samhold, gjelder det alltid klassen, aldri f o l k e t eller nasjonen. Klassekamp læren - som også de to arbeiderpartier i vårt land bygger på - forutsetter en uforsonlig kamp mellom kapital og arbeid, mellom de besittende og ikke besittende, inntil oppgjørets dag kommer. Det vil si det vepnete oppgjør mellom klassene - BORGERKRIGEN - hvorav skal oppstå det kommunistiske (marxistiske) samfund, slik som det fremgår av Det kommunistiske Manifest.

I snart hundre år har denne hatets lære forgiftet alle lands arbeiderbevegelser, - og underminert samfundene.

Først den oppløsende liberalisme som banebryter, - og derefter klassekampens fryktelige herjinger har ført verden ut i den tilstand av kaos og selvoppgivelse vi nu ser for våre øine.

B a k dette ødeleggelsesverk, bak denne "socialisme" står så merkelig det kanskje kan høres ut for den som ennå ikke kjenner den virkelige sammenheng, den internasjonale jødedom, den internasjonale finanskapital og det internasjonale frimureri.

Men det er ikke så merkelig som man skulle tro. For hvad betyr nemlig "avskaffelse av eiendomsretten?"-----

Eiendom er selvfølgelig ikke noe som kan "avskaffes" - den er jo der fremdeles også i et kommunistisk samfund. At eiendomsretten er avskaffet betyr bare at all eiendom og alle produksjonsmidler overføres til staten og forvaltes av de politiske ledere. Og lederne i et kommunistisk samfund det blir i første rekke jødene, slik som i Sovjet-Unionen.

For enkelthets skyld skal vi her ta med et brev, som i sin tid ble skrevet av en jøde, Baruch L e v y til Karl Marx, da det i et nøtteskal illustrerer hele dette fryktelige spill om menneskenes skjebne :

"Det jødiske folk vil som helhet være sin egen Messias. Det vil oppnå sitt herredømme over verden ved raseblanding mellom a n d r e folk, ved opphevelse av landegrensene, ved ødeleggelse av monarkiet, som er individualismens støtte, og ved opprettelse av verdensrepublikk, i hvilken jødene vil inneha de borgerlige rettigheter.

"I den nye verdensordning vil Israels sønner som er spredt over hele verden, bringe arbeidermassene under sin ledelse. Styret over de forskjellige folk som skal danne verdensrepublikken, vil ved proletariatets seier uten særlig vanskelighet falle i hendene på jødene. Privateiendommen vil da gjennom de jødiske makthavere bli avskaffet og all eiendom tilfalle staten og forvaltes av de jødiske herskere.

"Således vil forjettelsen i Talmud skje fyldest og jødene, når Messias' tid er inne, komme i besiddelse av makten over all jordens eiendom."

Jødene betrakter sig som "Guds ærste eiendomsfolk og de mener sig berettiget til å besitte all jordens eiendom. Jødene er dessuten bærere av den MATERIALISTISKE VERDENSANSKUELSE; av den rendyrkede materialisme som ser på mennesket som et vesen uten sjel, utelukkende drevet fram av materielle begjær og ønsker. Gullkalven er Gud.

Der er - parallelt med den almindeligepolitiske agitasjon - også drevet en åndelig oppløsningsvirksomhet, som er uten sidestykke i menneskenes historie.

Gjennom liberalismen og dens følgesvann marxismen har vi opplevet en skjebnesvanger omvurdering av alle åndelige verdier - et sedernes forfall som har hatt katastrofale følger for vår verden. Alle nordiske moral- og æresbegreper er blitt forhånet og trukket i støvet, Istedet har vi fått gudløshet, sjelelig rotløshet, pessimisme, hemningsløshet, selvoppgivelse, uvilje til å ta personlig ansvar, seksuell "frigjørelse" og en n y moral som ikke har noe med moral å bestille, men er rendyrket umoral. Marxismen appellerer til underverdenen i menneskesamfundene, og til underverdenen i menneskesinnene. Den går fram på linjen for den minste motstand, men når det gjelder å s k a p e og b y g g e o p p har menneskeheten alltid måttet følge linjen for den største motstand. Bare gjennom trengsler, vanskeligheter og lidelser er kulturen oppstått.

Både på det åndelige og materielle område er verden gått med stormskritt mot avgrunnen. Vi ser samfundene herjet av klassekamp, oppløst av partisplid og lammet av innre svekkelse. Det er liberalismens og marxismens vei.

Det første offer for Karl Marx' plan om VERDENSREVOLUSJON ble det tilbakeliggende russiske kjeperike. Et ledd i denne plan er det også at de såkaltte imperialistiske kriger må omdannes til borgerkrig. Det var nettopp det som skjedde under bolsjevikrevolusjonen i 1917. Svekket av krigens nederlag ble zarherredømmet styrtet og erstattet med en såkaltt socialdemokratisk regjering under ledelse av halvjøden Kerenski, - som igjen ble styrtet av den første sovjetregjering under ledelse av halvjøden L e n i n.

Efterhvert ble sovjet-dikaturet etablert over hele dette veldige rike, og de livegne som før hadde slaved for godseierne, måtte nu slave for den jødiske herskerklikk. 150 millioner vergeløse arbeidere og bønder under en allmektig, ubarmhjertig stat, ledet av et folk som fra før var besatt av et glødende hat til alt russisk.

Og denne "arbeidernes og bøndernes" revolusjon ble finansiert av den jødiske storfinans i Wall street - hvilket der foreligger tallrike beviser for.

VERDENSREVOLUSJONENS TÅNE ble sist. Lenin erobret en sjettedel av jordkloden for kommunismen. Det ble Stalins mål å erobre de øvrige (fem sjettedel, et mål som aldri er oppgitt, uansett hvad som er skjedd senere.

Allerede dengang var det folk som forstod den fryktelige trussel mot civilisasjonen som kommunismens seier i Russland betød. Således sendte den engelske snedemann i Moskva, mr. F i n d l a y i 1918 et telegram til Underhuset,- hvorav gjengis :

"Faren er så stor at jeg anser det for min plikt å henlede den britiske regjering og alle øvrige regjeringers oppmerksomhet på den kjensgjerning, "at hvis der ikke uoppholdelig gjøres ende på bolsjevismen i Russland, er "hele verdens civilisasjon truet
"Jeg tror at bolsjevismens øieblikkelige undertrykkelse er av den aller- "største viktighet for hele verden, ennu større enn avslutningen av den "ennu herjende krig. Hvis ikke bolsjevismen, som ovenfor nevnt, kveles i "fødselen, vil den av sig selv i den ene eller annen form, bre sig over "Europa, da bolsjevismen er organisert og ledes av j ø d e r som ikke "er bunnet til noen nasjon,- og som ser det som sin eneste oppgave deri- "gjennem å ødelegge tingenes bestående orden til sin egen fordel. Den ene-

"ste mulighet for å avvænde denne fare, er en felles aksjon av alle makter..."

Men advarslen ble ikke hørt.

ooo 000 ooo

Bolsjevismens herjinger over verden i disse mere enn tyve år har kostet mange flere menneskeliv enn hele verdenskrigens 10 millioner fallne. Og kjensgjerningene om dens ødeleggelser er holdt skjult for den store masse. Dette har latt sig gjøre fordi det er jødene som står bak dette system og fordi det er jødene som - takket være sine enorme pengemidler - hersker verdenspressen og hele verdenspropagandaen. Verden har ikke fått vite det forferdelige som skjer bak Sovjetveldets sperrede grenser, at det kommunistiske eksperiment de første tyve år kostet omkring 30 - tredve - millioner menneskeliv og navnløse ulykker. Folkets store masser er med hensikt holdt i uvitenhet om omfanget og antallet av de røde opprørsforsøk, revolusjoner, myrderier og plyndringer i "socialismens" navn - som uten opphør har funnet sted i alle deler av verden, planlagt og organisert fra en og samme central : det jødiske terrorregime i Kreml. Hvor mange vet at forsøket på å innføre bolsjevismen i Finland i 1919 kostet 20.000 menneskeliv - og hvem vet hvad det skal koste neste gang ? Hvor mange vet at det samme eksperiment i Mexico kostet 20.000 menneskeliv ? At forsøket på å innføre bolsjevismen i Kina har kostet mere enn fem millioner menneskeliv ? I Spania over en million - hvert tyvende menneske ?

Slik ser "de gode gamle tider" ut i virkeligheten.- Dette er det lovpriste "demokratiet" som mange fremdeles ønsker tilbake, og for å redde dette "demokrati" skulle hele verden kastes ut i en ny krig, og kanskje med derav følgende revolusjoner og borgerkrig over hele Europa.

ooo 000 ooo

Men samtidig med at den gamle tid gikk inn i sin siste og mest kritiske fase, begynte de nasjonale og skapende krefter i folkene å reise sig til motverge.

Således i Italia som var på randen av borgerkrig og modent for bolsjevismen, da Benito Mussolini grep tøyene.-

Med fascistenes marsj mot Rom innledes den nye tid i Europa.

Og etterhvert oppstår nasjonale reisninger i en rekke land. Først og fremst i Tyskland, hvor Adolf Hitler omtrent på samme tid begynte sitt gigantiske gjenreisningsverk i det tyske folk. Med seks fanatiske medkjempere ved sin side gikk han til den oppgave som man skulle tro var umulig : å gjenreise det sønderslitte, beseirede Tyskland fra fornedrelse, selvoppgivelse og moralødeleggelse,- å redde det fra den bolsjevikiske pest, og fra den internasjonale kapitals utplyndring - for å avskaffe arbeidsløsheten, for å gjenreise respekten for de nordiske idealer i det tyske folk.

13 års uavbrutt og kompromisløs kamp bragte nasjonalsocialismen fram til seier i Tyskland i 1933,- og forhindret verdensbolsjevismens gjennombrudd i Mellemeuropa og knekket den internasjonale jødedoms makt i Tyskland.

Men etter at jødernes makt var brutt og bolsjevismen beseiret i n n e n f o r Tysklands grenser, samlet den internasjonale jødedom med alle dens kampforbund og hjelpeorganisasjoner sig til kamp for å knekke Tyskland utenfra. Det var ikke det engelske folk og det franske folk som 3.september 1939 erklærte det anti-jødiske Tyskland krig. Det var den internasjonale jødedom som erklærte nasjonalsocialismen krig. Det vi opplever er jødernes hevnmot de stater og det system som har brutt deres makt.

Men nu er det den høire fløi av jødedommen - finansjødedommen - som har tatt ledelsen. Og den internasjonale jødedom - og dens tjenerer - kunne drive Europa ut i krig fordi jødene fullstendig behersker de store finansdemokratier : England, U.S.A. og delvis ennå Frankrike. Nå er det ikke "socialismen" men d e m o k r a t i e t som skal redde verden. Under demokratiets fane lokket de også de små møitrale stater inn i sitt spill og ut i fordervelsen.

Selv om det kan være vanskelig for mange å forstå og se sammenhengen i dette fryktelige spill, er der dog e n ting som er greit og lettfatterlig for alle :

På den ene side i kampen står de nye nasjonale stater som har fridd sig fra bolsjevisme og jødevelde,- og denasjonale reisninger i alle land som har tatt kampen opp imot disse krefter.

På den annen side de stater hvor jødene ennå har makten. Sovjet Unionen og marxismen er foreløbig kommet i bakgrunnen. Men der er all grunn til å se opp for den fryktelige trussel som ligger i de jødiske planer i Amerika om å boikotte Europa for varer - selv om dette skal bli vanskelig å gjennomføre, fordi det rammer Amerika selv. Ikke desto mindre vil emigrant- og Wallstreet-jødene sammen med jødene i Europa gjøre sitt ytterste for å skape hungersnød i vår verdensdel. I et Europa herjet av sult og arbeidsløshet håper de at bolsjevismen vil oppstå igjen, at de nye nasjonale stater skal bryte sammen. Når den nakne nød herjer blir folk desperate og modne for enhver galskap. Og denne forbryterske spekulasjon understøttes av den norske ulovlige emigrant-regjering i London, som bl.a. ved sin samvittighetsløse oppfordring til hamstring i Norge bevisst skaper nød og vanskeligheter i vårt land - for å tjene sine arbeidsgivere - plutokratene i England og den internasjonale jødedom. For det er da vel ingen som tror at de gjør dette for Norges skyld ?

Mot dette forferdelige stormangrep på vår kultur og civilisasjon nytter det ikke med "demokrati", liberalisme og borgerlig unnfalighet.

Bare de som forstår problemet i hele dets omfang vil kunne være istand til å løse det. Det er e n mann i vårt land som har forstått og forutsagt denne utvikling. I 10 år har Vidkun Quisling ropt sitt varsko til det norske folk, men forgjeves.

Allerede under inntrykket av bolsjevikrevolusjonen i Russland som Q u i s l i n g kom midt opp i - begynte han for alvor å beskjeftige sig med den altoverskyggende kamp mellom kapital og arbeid. Med sin

dype interesse for sosiale problemer forstod han, at det borgerlige samfund ikke hadde noen mulighet for å stå imot,- ennå mindre å beseire den fremstormende bolsjevisme og de krefter som står bak den.

Under trykket av de veldige omveltninger i Russland utarbeidet Quisling allerede i 1918 grunnlinjene i det som senere ble NASJONAL SAMLING-program. Når dette kunne skje omtrent samtidig med at Mussolini forberedte marsjen mot Rom og Hitler begynte kampen i Tyskland, viser det at den nasjonale sosialisme ligger i selve utviklingen. Det er ingen grunn til å tro at det ene program må være en kopi av det annet. Det er selve den nye tid som innvarsles, og de menneskelige genier er alltid de første som griper og forstår det som må komme.

Å overvinne virkningene av den liberalistisk-marxistiske utglidning - den falske lære om klassekamp, gudløs materialisme og hensynsløs egen nytte, kan bare skje ved å forkynne e n n y i d e som er sterkere enn denne :

FOLKEFELLESSKAPETS og SAMARBEIDETS ide.

Istedetfor klassekampens evangelium må vi sette ideen om den NASJONALE SOLIDARITET, istedetfor den internasjonale proletarrepublik ideen om den NASJONALE ARBEIDSSTAT, istedetfor den internasjonale marxisme, den NASJONALE SOCIALISME. Man må erstatte den gamle frihet til privatkapitalistisk utbytning med frihet under ansvar. Eiendomsretten skal ikke avskaffes men gis et annet innhold. Eiendomsretten må få en sosial funksjon, d.v.s. at der følger bestemte forpliktelser med å eie noe, forpliktelser og ansvar overfor land og folk og overfor de i bedriften ansatte arbeidere og funksjonærer. Istedetfor å gjøre alle til proletarer, eiendomsløse - må vårt mål være at a l l e skal komme til å eie noe, at enhver nordmann skal ha et skikkelig hjem og menneskelige kår.

Det borgerlige samfunds grunnonde - klassekampen må avskaffes. Det er også forutsetningen for at arbeidsløsheten kan opphøre. Ingen av de

demokratiske stater har måttet å løse arbeidsledighetsproblemet, og det lar sig heller ikke gjøre med de gamle systemer.

Å avskaffe klassekampen kan imidlertid ikke skje ved, som så mange har trodd, bare å appellere til fornuften og fordragelighet. Ennå mindre ved å avskaffe arbeidernes organisasjoner, eller ved å danne en borgerlig front mot marxismen, som det har vært forsøkt i vårt samfund.

Den første forutsetning - og grunnlaget - for forsoning mellom klassene må være en omorganisering av hele næringslivet ved at man forlater selve klassekampprinsippet, som alle de partipolitiske partier i Norge har godkjent med Arbeidsgiverforeningen og lockoutmidlet på den ene side, og fagorganisasjonen med streikemidlet på den annen. Det er denne horisontale, klassebetonte inndeling av næringslivet som må oppgis. Den må erstattes med en nyordning basert på samarbeide - en vertikal organisering, slik at arbeidere, funksjonærer og arbeidsgivere innenfor hver bedrift og hver bransje organiseres sammen. Både arbeidsgiverne og lønsmottagerne må få forståelse av at de alle er avhengige av, og har felles interesser i den samme bedrift.

Et slikt organisert samarbeide er forutsetningen for at vi en gang kan komme dit hen at vi alle føler oss som n o r d m e n n, som et folk som arbeider mot et felles mål: vårt fedrelands nasjonale gjenreisning og oppbygning.

For å hindre at arbeiderne pånytt skal bli prisgitt den liberal-kapitalistiske utbytning - og for å hindre at bedriftene igjen skal være prisgitt en tilfeldig maktklikk i Folkets Hus - må skapes en

arbeidets lov

som skal fastsette såvel lønsmottagernes som arbeidsgivernes rettigheter og plikter, deres innbyrdes samarbeide, og bestemme hverledes interesse-

tvister i arbeidslivet skal avgjøres på fredelig vis.

Vi må få en ~~MODERNE~~ STATSFORM som bygger på det NASJONALE prinsipp, ikke på internasjonalismen. Hele nasjonens kultur og næringsliv må organiseres på faglig basis - i et kultur- og næringsting - tilsammen et riksting som skal erstatte det gamle storting. - Dette er også den eneste vei til å få slutt på den landsødeleggende partipolitikk, som setter hensynet til partiet foran landets interesser.

Forutsetningen for at hensynet til land og folk igjen kan komme i første rekke er :

- t vi bryter med det gamle system
- at vi for alltid setter ut av spillet de folk som har ført vårt land ut i u-lykken
- at vi går inn for en nyordning i pakt med tidens krav
- at vi lar den mann overta statens tøiler, som med sin store forutseenhet og uegennytte har ført en utrettelig kamp for det norske folks frihet.

Alt dette er forutsetningen for at Norge kan komme gjennom denne omveltningens og nyskapningens tid som et fritt og selvstendig land, og få den plass i det nye Europa som gjør det mulig å utnytte de store og rike muligheter som vi har i våre skoger og fosser, i fjellet, i jorden og på havet og i det gode norske folkemateriell.

En gammel verden og et nytt system går under i krigens ragnarokk, en ny orden fødes. Også det demokratisk-marxistiske Norge går over i historien.

N o r d m e n n !

Forstå at den eneste mulige vei til å gjenvinne vår selvstendighet er å gjøre den nasjonale bevegelse sterk!

Slutt derfor opp om Quislings nasjonale reisning !

Still dig til tjeneste i det nasjonale gjenreisningsverk !

Med Quisling for det nye Norge !